

Proizvodni poklic ni kazen

(bp) — Usmerjanje vpisa učencev osnovnih šol v srednje šole je iz leta v leto težje. Za to je več razlogov: vedno več je takih učencev, ki bi se radi vpisali v šole, ki usposablajo za družboslovno dejavnost, kot tistih, ki se vpisujejo v šole za proizvodno dejavnost; dekleta se vpisujejo preveč enostransko, torej v šole za poklice, ki so vedno veljali kot izključno ženski; združeno delo se še ni dovolj vključilo v proces usmerjanja oziroma pridobivanja kadrov za proizvodnjo, in še bi lahko naštevali.

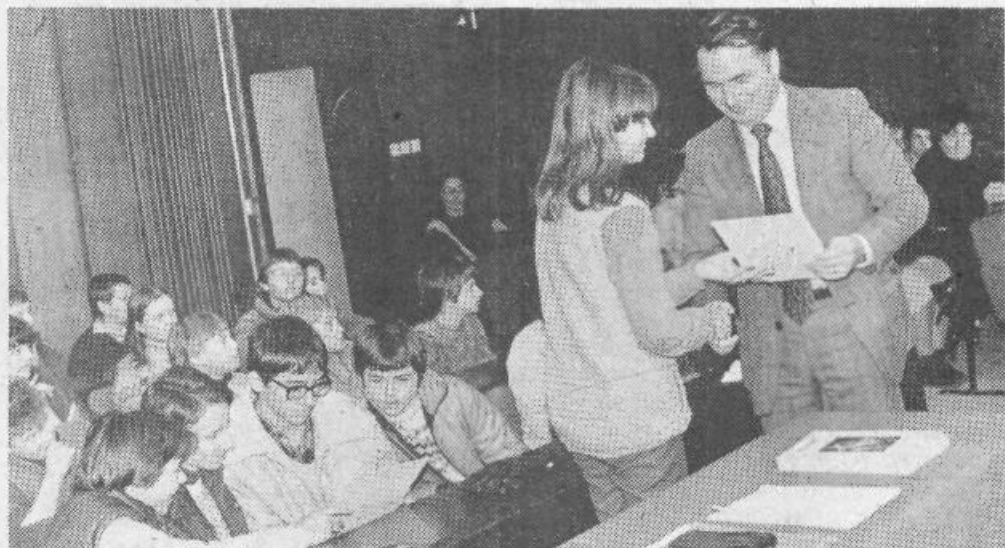
Kljub zapisani trditvi, da je usmerjanje iz leta v leto težje, so člani predsedstva in odborov občinske izobraževalne skupnosti ter drugi odgovorni delavci družbenopolitičnih organizacij in drugih organov menili na skupni seji 8. decembra letos, da je v zadnjih dveh letih le dosežen viden napredek. Nekatere organizacije združenega dela, zlasti kovinsko in elektro predelovalne industrije, so pripravile zelo dobra gradiva, v katerih so predstavile poklice za proizvodnjo. Nekaj je prispevala tudi televizija s serijo izobraževalnih oddaj, največ pa so za usmerjanje mladih v srednje šole naredili svetovalni delavci v osnovnih šolah. Le-ti poznajo večino otrok, ki končujejo osmi razred, poznajo njihove lastnosti, nagnjenja in sposobnosti ter zato lahko najbolje svetujejo. Nekateri svetovalni delavci so pa na seji povedali, da se srečujejo z velikimi težavami, kajti nekatere otroke začno starši usmerjati že v petem razredu osnovne šole, češ: »Če ne boš odlišen, boš moral v tako šolo, da boš kasneje delal v tovarni.« Ob tem ne razmišljajo, da je še večje nasilje storjeno takrat, ko mora dijak zaradi omejenega vpisa na šoli, ki si jo je izbral,

(so jo izbrali starši), na šolo, ki nima omejenega vpisa.

Na posvetu so menili, da je predlagano razmerje med šolami za proizvodne in neproizvodne poklice ustrezno, saj je le-to v korist šolam za proizvodne poklice. Dogovorili so se tudi za nekatere naloge, ki jih bo opravila medobčinska gospodarska zbornica (ugotovila naj bi, v katerih organizacijah združenega dela bi po končanem šolahju lahko zaposlili dekleta s tehničnimi poklici), uskladiti bo treba nekatere izobraževalne oddaje v zvezi s poklici na televiziji in v drugih sredstvih javnega obveščanja, treba bo uskladiti tudi dneve, ko si lahko učenci osnovnih šol ogledajo proizvodnjo v nekaterih tovarnah in navsezadnje: združeno delo bo moralo bolj prisluhniti težavam pri usmerjanju mladih za proizvodne poklice.

Javna razprava, kje in koliko učencev bodo sprejele srednje usmerjene šole v Ljubljani, bo trajala dvostopenjsko — do 22. decembra bo v razpravi osnutek, do konca januarja pa predlog, ki ga bo nato sprejela Izobraževalna skupnost Slovenije.

Tekmovanje pionirjev — zgodovinarjev

Pionirji — zgodovinarji štirinajstih pionirskih odredov šišenskih osnovnih šol so imeli 8. decembra v sejni dvorani skupščine občine Ljubljana Šiška občinsko tekmovanje na temo »40-letnica AVNOJ-a«. Pod vodstvom svojih prizadevnih mentorjev — učiteljev zgodovine so v tednu pred dnem republike izvedli tudi šolska tekmovanja in tako delovno počastili pomemben zgodovinski jubilej.

Na občinskem tekmovanju je sodelovalo 17 ekip z 51 pionirji. Najboljše ekipe osnovnih šol so se razvrstile po naslednjem zaporedju: Franc Rozman-Stane, Simon Jenko — Smlednik, Valentin Vodnik, Ivan Novak-Očka, Hinko Smrekar, Stane Kosec in Milan Mravljec.

Ekipa pionirjev — zgodovinarjev prav vseh šol so dobile lična priznanja, katerih grafike je izdelal gojenec VZ Fran Milčinski iz Smlednika SREČKO GROJZDEK, mentorji knjižna priznanja, vsem pa je za uspešno delo čestitala predsednica skupščine občine Ljubljana Šiška Anka Tomiňšek, ki je prisostvovala sklepnemu delu tekmovanja.

NAŠI KLICAJI!!!

Planirajmo delo!

Razprave o planskih dokumentih za prihodnje leto vzbujajo osrednjo pozornost na sejah najrazličnejših organov in teles na vseh ravneh — od delegatskih skupščin pa do temeljnih organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti. To sicer ni nič nenavadnega, kajti podobnih razprav smo vajeni ob vsakem koncu leta, vendar pa se zdi, da so letošnje bolj poglobljene, pretehtane, odločne, temeljite in jasne. Vzroke za to moramo očitno iskati predvsem v sedanjih vedno bolj zaostrenih gospodarskih razmerah, ko se vsaka napačna odločitev hitro maščuje, po drugi strani pa je vedno manj maneverskega prostora za iskanje izhodov iz težav, kajti zahteve po doslednem uveljavljanju ekonomskih zakonitosti se vse bolj uresničujejo v vsakdanji gospodarski praksi, pa je zato tudi razumevanja težav slabih gospodarstev — pa najse soočajo s problemi zaradi objektivnih ali pa lastnih slabosti — vse manj, s tem pa seveda plahni tudi pripravljenost za pomoč. Prav zato v vseh okoljih letos temeljiteje kot prej analizirajo sedanje in prihajajoče pogoje gospodarjenja, razmere na trgu in druge dejavnike, ki vplivajo na njihove odločitve in skušajo svoje obnašanje v kar največjem možnem obsegu prilagoditi nastopajočim razmeram, da bi se tako izognili velikim težavam in presenečenjem.

A kakorkoli si v osnovnih gospodarskih celicah prizadevajo za čimbolj realno planiranje svojega dela in razvoja, ob tem naletijo na že vrsto let ponavljajoče se težave, ki se jim reče: premalo znani pogoji gospodarjenja. Jugoslovanska ekonomska politika za prihodnje leto še ni v celoti opredeljena, saj razprave o nekaterih izredno pomembnih dokumentih, ki v bistveni meri označujejo pogoje gospodarjenja, še vedno niso končane.

Eden takšnih je nov zakon o deviznem poslovanju, ki vzbuja veliko zanimanje, pa tudi skrb, ker so se v osnutku pojavili tudi nekateri dobro znani predlogi, katerih uveljavitev bi v praksi pomenila centralizacijo deviz, s čimer bi se nedvomno zmanjšal interes za izvoz, ki pa je po drugi strani prednostni cilj naše ekonomske politike v prihodnjem letu. Prav tako še ni znano, v kolikšnem obsegu lahko računamo na pomoč iz tujine pri premagovanju naših gospodarskih težav. V pripravi je nov zakon o cenah, ki tudi obeta številne spremembe na tem področju z željo, da bi uresničili še enega izmed pomembnih ciljev gospodarske politike v prihodnjem letu — zmanjšanje inflacije. Znani so zapleti okrog obsega zveznega proračuna, ki bi s svojim skoraj 43 odstotnim povečanjem od rebalansiranega letošnjega proračuna podri vsa razmerja v skupni in splošni porabi, hkrati pa bi zaradi takšnega svojega obsega preko davkov posredno in neposredno vplival na pogoje gospodarjenja in ustvarjanje dohodka in čistega dohodka.

Načrtovalci in tisti, ki plane sprejemajo — to pa smo v našem delegatskem sistemu vsi — so tako pred težko in odgovorno nalogo. A nekaj je vendarle bolj pomembno kot dobro planiranje. To je dobro delo, kajti brez njega nam tudi vsi še tako realni plani ne bodo nič pomagali in bodo le črke na papirju. Plani so seveda potrebni, saj z njimi začrtamo cilje gospodarjenja in skušamo doseči kar najboljšo organizacijo dela, pa čimmanjše stroške, a vendarle je temelj delo — čimboljše in čimbolj učinkovito s kar največjimi učinki oziroma rezultati.